

22. JÉZUS TANÍT: AZ IRGALMAS SAMARITÁNUS TÖRTÉNETE
Gyülekezeti óraszám: 1. Egyházi iskolák óraszám: 1.
(Lk 10,25–37)

TEOLÓGIAI ALAPOZÁS

(Felhasznált irodalom:

Bartha Tibor (szerk.): Keresztyén Bibliai Lexikon, Budapest, 1995, Kálvin Kiadó.

Biblia magyarázó jegyzetekkel. Budapest, 2004, Kálvin Kiadó.

Kozma Zsolt: Jézus Krisztus példázatai, Kolozsvár, 2002. Iránytű Alapítvány.

Goppelt, Leonhard: Az Újszövetség teológiája. Fordította Dr. Szathmáry Sándor. Budapest, 1992, Református Zsinati Iroda Tanulmányi Osztálya.

Szabó Andor: „Lábam előtt mécses a te igéd...” Budapest, 1995. Kálvin Kiadó.

Joachim Jeremias: Jézus példázatai. Budapest, 1990, Kálvin Kiadó.)

Példaebeszelés:

Ez a történet a példázatok műfaján belül példaebeszelésnek nevezhető, mert a benne leírtak nem az Isten cselekvésére, hanem az emberi cselekedetekre vonatkoznak. Jézus a samaritánus cselekedetét állítja példaértékűvé. A történetet nem értelmezhetjük allegorikusan, hanem csak analogikusan. Ahogy ő tett, nekünk is így kell cselekedni.

Törvénytudó (25. v.): Farizeusokhoz tartozó törvénytudóról van szó. Ők voltak a farizeusok között a Tóra erkölcsi vonatkozásának a szakértői. A megkísértés nem csak azt jelenti, hogy ördögi szándékkal tette fel a kérdést Jézusnak. Ugyanis a törvénytudók között gyakorlat volt az, hogy elméleti kérdésekkel tetté egymást próbára. Igyekeztek minél nehezebb kérdéseket feltenni. Jézust ekkor már tanítónak tekintették, ezért érthető, ha az egyik vallási tanító vizsgáztatni akarta a másikat, és megpróbálja bebizonyítani a tudatlanságát. A kérdés nem az elméleti ismeretekre vonatkozik, hanem arra, hogy mit kell cselekedni annak az embernek, aki az örök életet el akarja nyerni.

Jézus válasza (26. v.): Jézus az írástudók gyakorlatát követve kérdésre kérdéssel válaszol. Két kérdést is feltesz. Az első kérdés a törvényre vonatkozik, a második a törvény értelmezésére. Jézus korában még nem volt egyértelmű, hogy a 613 parancs közül melyik a legfontosabb, és melyik hordozza magában az összes lényegét. A törvénytudók véleménye megoszlott ebben a kérdésben. Jézus tudta, hogy az írástudó számára a felelet is a Törvényből olvasható ki.

A törvénytudó válasza (27. v.): Jézus korában már a törvénytudók valószínűleg egymás mellett említették a két törvényt (5Móz 6,5 és 3 Mózes 19,18b) Az írástudó nem ismétli meg a válaszában a szeretni ígét. Lehetséges, hogy azért, mert számára az Isten és felebarát iránti szeretet egy.

Jézus történetmeselésének a célja (28. v.): Jézus a cselekvésre akarja ebben a történetben a hangsúlyt helyezni. Az Isten iránti szeretet látható következményére, mert a helyes teológiai ismeret a helyes életvitel és cselekvés teszi hitelessé. A cselekvés szintjére helyezi át az elméleti vitát. Nem elég az ismeret az üdvösséghez. Aki ismeri a Törvényt, az ismeri az utat, de még nem jelenti azt, hogy jár is rajta.

Felebarát (29. v.): Felebarátnak nevezték Jézus korában a honfitársat, azt a jövevényt, aki felvette a zsidó vallást (prozelita). Rájuk vonatkozott a mózesi törvény, hogy ugyanúgy szeretniük kell őket, mint magukat. (3Móz 19,34) Jézus korában nagyon sok idegen nép telepedett le Palesztina területére. Kialakultak emellett vallási irányzatok, amelyek elhatárolódtak másoktól. Leszűkítették a felebarátok körét. Így amikor Jézus azt a törvényt idézteti a törvénytudóval, amiben szerepel a felebarát fogalma, érthető, nem meglepő, hogy ebbe köt bele.

Példaelbeszélés helyszíne (30. v.): Jerikó és Jeruzsálem közötti országút. Ez az út Jeruzsálemből kiindulva érinti az Olajfák hegyét majd Betániát, és kelet felé halad. Jeruzsálem és Jerikó között 27 km a távolság, ám a kettő között 1000 méter a tengerszintkülönbség. Az út sziklás pusztán át vezetett, és az út mentén több barlang is volt. Egy olyan vidék volt ez, ahol rablók szívesen rejtőzködtek el, hogy a kereskedőket kifosszák. Legtöbbször keletről hozták árut Jeruzsálembe.

Az utazó, az áldozat (30. v.):

Jézus nem ad konkrét leírást arról, hogy ki lehetett az az ember, aki a rablók áldozatává vált. Semmi személyeset nem tudunk meg róla. Sem a nevét, sem a foglalkozását, sem azt, hogy miért járt arra. Ez a kevés információ utalhat arra, hogy akárki, bárki lehet áldozat, aki segítségre szorul, és akkor is segíteni kell neki, ha semmi közünk nincs hozzá, ha semmi sem kapcsol össze vele minket. Ahogyan senki sem tudhatott semmi személyeset az áldozatról, aki azon az úton járt. Az utazót a rablók körülfojták, és nem tudott elmenekülni előlük. Az áldozat teljesen kiszolgáltatott állapotban volt. Jézus ezzel emeli ki, hogy ennek az embernek komolyan, életbevágóan segítségre van szüksége. Félholt állapotban önmagán már nem tud segíteni az ember, csak és kizárólag mások könyörülete mentheti meg az életét. A sebesült élet és halál között lebeg. Jézus azt a kérdést készíti elő ezzel, hogy vajon ki lesz az, aki az élőt látja meg benne, és eszerint közelít, vagy ki lesz az, aki a halottat, és eszerint távolodik.

Pap és lévita Jézus korában (31–32. v.):

A papok feladata az áldozat bemutatása volt a mózesi törvényeknek megfelelően. A lévíták a templomban kisegítő szolgálatot végeztek, ők voltak a templom- és kapuőrök, de közülük kerültek ki az énekesek is. A papokat és a lévítákat 24 szolgálati csoportra osztották. Egy-egy csoport 8 napig volt szolgálatban. Így nem volt szükséges, hogy Jeruzsálemben lakjanak, csak a szolgálati idején kellett ott tartózkodniuk. Az utat általában együtt tették meg. Érdekes a példázatban, hogy itt egyedül megy a pap is és a lévita is. De az a kor gyakorlatának megfelelően, hogy egymás után, egy napon mennek. Jézus két olyan szereplőt választ a történetben negatív szereplőként, akiknek hivatása volt az, hogy ismerik a Törvényt. Ők lehetettek ebben a korban leginkább egy samaritánus kontrasztjai. A törvény ismerete, mint látjuk, nem jelentette azt, hogy ebben az esetben be is tartották volna azt.

Samaritánusok (33–35. v.):

Zsidók által megvetett nép egyik tagját választja ki Jézus arra, hogy a történet egyik főszereplőjeként a pozitív példa legyen. Ez a nép a zsidó és betelepített pogány népek keveréke volt. Amikor elfoglalta AsszírIA az északi országrészt, az itt maradottakhoz telepítettek be idegen népeket. Az északi országrész fővárosa (Samária) nyomán lett a nép neve samaritánus. Vallási iratként megtartották a Törvényt, de 6000 helyen kiigazították. A babiloni fogságból való visszatérés után a Júdába visszatért zsidókhoz próbáltak közelíteni, de elutasítást kaptak. Nehémiás elűzi őket Júdából. (Neh 13,28) A két nép között kölcsönös gyűlölet alakult ki. Jézus korára a zsidók már nem barátkoztak samaritánusokkal (Jn 4,9). **Jézus és a samaritánusok (33–35. v.):**

Jézus ellenfelei az állították Jézusról, hogy samaritánus, azért tették ezt, hogy a követőiben az előítéletet felébresszék. És mivel samaritánus, azt mondták, hogy ördög van benne. (Jn 8,48) Jézus a samaritánusokat pogányoknak tartotta, amikor a 12 tanítványt kiküldi, azt mondja, hogy ne menjenek be samaritánusokhoz, hanem csak Izráel házának elveszett juhaihoz. (Mt 5,6) Ez azonban nem azt jelentette Jézus számára, hogy el is utasítaná őket vagy elzárná előlük az üdvösség útját, egyszerűen csak pogánynak tekintette őket. Jézus egyszer két napig a samaritánusoknál tartózkodott, akik közül sokan meg is tértek. (Jn 4,40–41) Amikor Jézus meggyógyít 10 leprást, közülük csak a samaritánus tér vissza hálásan. Ezért a hitét példaként állítja. (Lk 17,11–19)

A samaritánus (33–35. v.):

A pap, a lévita után Jézus történetében egy samaritánus következik. Ez meglepő lehetett a

korabeli hallgatóság számára. Ha a korabeli embereket kultuszi szempontból rangsorolni kellene, akkor a pap és a lévita után egy laikus következett volna (a templomban a Tórából ebben a sorrendben olvastak fel). Ebbe a sorba egy megvetett nép fia bele sem kerülhetett volna. A samaritánusnál volt olaj, bor és pénz is. Miután meglátta, hogy valakit rablók támadtak meg, feltételezhetően volt, hogy még a közelben vannak, tehát menekülni kell. Ehelyett maradt. A samaritánus megkönyörült a kirablott emberen. A könyörület az ember belső részének, a szívének a megindulását jelenti. Amikor belül valami mozgásba indul, mert az ember meglátott valamit, ami megindítja. A pap és a lévita csak látott, de elkerülte a sérültet, nem mozdultak meg a sérült irányába. A könyörület egy olyan érzelmet jelent, amit követ a cselekedet. Nem marad meg az érzelmek szintjén, de onnan indul ki. Jézus is szánkozott a sokaságon, amikor meglátta az ötezer embert, és ezután enni adott nekik. (Mt 14,14) A szánalom ráadásul nem a minimumra korlátozódott. Először ellátta a samaritánus a sebeket. Az ókorban ismert sebellenyújtó módszerrel szinte orvosi szakszerűséggel kezelte a sérültet. A borral a sebet fertőtlenítették. Olajjal a sebet lágyították. (Ézs 1,6) Saját állatára tette a beteget, ami azt jelentette, hogy ez az egyetlen állat volt vele. Tehát még a saját kényelméről is lemondott, komoly áldozatot vállalt egy teljesen ismeretlen emberért. Minden szükségességet megadott, hogy a félholt ember túlélje, és a lehető legjobb ellátást kaphassa. A beteg további kezelésére két dénárt adott, ami kétnapi napszámosi fizetésnek felelt meg. Jézus története elmondja, hogy a felebaráti szeretet határtalan (még visszajön és utólag is fizet), leleményes.

Felebaráti szeretet (36–37. v.)

Jézus megfordítja az írástudó kérdését. Ki volt a felebarátja annak, akit rablók kiraboltak? Az írástudó nem ejti ki a gyűlölt nép nevét, de egyértelműen megértette a lényegét. Ugyan samaritánus volt, mégis a tette felebaráttá tette. Azt mondja el Jézus, hogy a gyűlölet falát a cselekvő szeretet bontja le. Jézus a cselekvés útjára indítja el a törvénytudót.

Üzenet:

Jézus az elmélettől a gyakorlatig vezeti el a hallgatóságot. A gyakorlati hívó életről tanít. Az olyan tudásnak van értéke, amely cselekvéssel párosul. A Törvény ismerete nem ment meg, csak ha aszerint is él az ember. Nem követi igazán Istent az az ember, még ha pap és lévita is hivatalból, aki nem cselekszi Isten akaratát.

VALLÁSPEDAGÓGIAI SZEMPONTOK

A kisiskolás gyermek általában segítőkész. Szeret hasznos lenni, illetve szereti, ha feladata van. Különösen, ha a feladat végzéséhez dicséret kapcsolódik. A segítőkészsége azonban általában olyan emberek felé nyilvánul meg, akiket szeret. Lehet azonban az érzékenységet elmélyíteni, az empátiát erősíteni mások iránt. Annál is inkább, mivel a kisiskolás gyermek – minden látványos önzősége ellenére – tud nagyon önzetlen és segítőkész is lenni. Egy második tanuló – ha megérti a helyzetet, és egy kicsit is bele tudja élni magát, akkor hamar megsajnálja a szerencsétlen társát. Pl. azt, akinek el van törve a lába, azt, akinek elpusztul a kedvenc háziállata stb.

Az „embertárs” mint általános fogalom azonban nem megfogható a számára. Ahogyan az az általános elv is nehezen érthető még ennek a korosztálynak, hogy „legyen segítőkész és segítsen a felebarátjának”. Mivel konkrét módon gondolkodik, konkrét szituációkra van szüksége. Az irgalmas samaritánus története éppen ezért jól használható az empátia fejlesztésére, a felebarát fogalmának tisztázására és annak a felismertetésére, hogy ki az, akinek az ő segítségére lehet szüksége. Ezekhez mai, jól megfogható élethelyzetek kapcsolhatóak, amelyek támpontot adnak a gyermekek egyéni fejlődéséhez.

Miközben a segítőkészség és a segítségnyújtás témaköre kerül elő, két fontos dologról ne feledkezzünk meg! Az egyik az, hogy a gyermekek egy része nem tud segítséget kérni, illetve nem ismeri azokat a kifejezéseket, amelyek a segítségnyújtáshoz kapcsolódnak. Másrészt abban

is segítenünk kell őket, hogy a saját korosztályuknak megfelelő módon találják meg a segítségnyújtás lehetőségeit. Egy agresszív hajléktalan meg is félemlítheti a gyermeket, ha ő jó szándékúan segíteni szeretne neki – és ezután büntudat ébredhet benne. Egyrészt érzi a belső kényszert a segítségnyújtásra, akár ébredező keresztyén kötelességtudata motiválja a segítségnyújtásra – másrészt a benne lévő félelem miatt visszahúzódik. Ez a kettős érzés válthatja ki a gyermekben a büntudatot. A segítségnyújtásról szóló témák és tanórák arra is alkalmasak, hogy a bennük lévő érzésekről beszéljünk. Ebben föl szabadíthatjuk őket a bátor segítségnyújtásra. Akár szituációs játékok segítségével el is játszhatunk több, az adott közegre jellemző, tipikus élethelyzetet. Ez segítséget adhat arra, hogy mit tehet és mit kevésbé egy gyermek.

Alkalmasak ezek az órák az előítélek feltérképezésére, illetve azok csökkentésére és megelőzésére is. Ha meglátja a társakban azt, hogy mindannyian Isten gyermekei vagyunk (és ezt saját maga ismeri fel), akkor másként fog a szenvedőkre, elesettekre tekinteni.

A kisiskolás gyermekre jellemző a magatartás és a szabálytudat kettőssége. Tudja, hogy szeretnie kell a testvérét, de annak ellenére elveszi a játékát vagy éppen akár meg is veri. Éppen ezért az ellentétes viselkedésről mindenképpen beszélni kell vele – segítve abban, hogy tudatosan keresse a szeretet megélésének a lehetőségeit.

Általában szívesen viselkedik szeretetteljesen ez a korosztály, hiszen szeretné elérni, ha szeretnék és elfogadnák. Ez akár hízelgő, ragaszkodó magatartással is járhat. Ez a téma, ill. a szeretet kifejeződéseiről szóló témák jó lehetőséget adnak arra, hogy a gyerekek figyelmét felhívhassuk a szeretet különböző kifejeződési formáira. Pl. szeretet az odafigyelés, a segítségnyújtás, stb.

A TÉMÁHOZ KAPCSOLÓDÓ KÖVETELMÉNYEK:

Minimum	Optimum
<ul style="list-style-type: none"> • Bátorítással vegyen részt az órán a hittanoktató által kezdeményezett feladatokban, játékokban, közös beszélgetésekben, közös éneklésben, imádkozásban • Tudja segítséggel értelmezni a lecke Igéjét: Lukács evangéliuma 10,37. • Tudja segítséggel a tankönyvi képek és szöveg alapján elmondani az irgalmas samaritanus történetét. 	<ul style="list-style-type: none"> • Önként és aktívan vegyen részt az órán a hittanoktató által kezdeményezett feladatokban, játékokban, közös beszélgetésekben, közös éneklésben, imádkozásban • Saját korosztályának és egyéni sajátosságainak megfelelő szinten tudja kevés segítséggel /önállóan értelmezni a lecke Igéjét: Lukács evangéliuma 10,37. • Legyen képes a tankönyvi képek és szöveg alapján elmondani az irgalmas samaritanus történetét.

ÓRAVÁZLAT–JAVASLAT

Fő hangsúly: Az irgalmas samaritanus történetén keresztül empátia fejlesztése, felebaráti szeretetre bátorítás.

Értelmi cél: A példázaton keresztül annak a felismertetése, hogy vannak körülöttünk olyan emberek, akiknek a mi segítségünkre lehet szüksége.

Érzelmi cél: A segítségnyújtás segítő és hátráltató tényezői (pl. szimpátia, félelem, előítélet, stb.)

Pragmatikus cél: Arra való bátorítás, hogy keressék meg az adott helyzetben a segítségnyújtás megfelelő és számukra is megvalósítható lehetőségeit.

Óra fő része	Javaslatok	Módszertani javaslatok, Taneszköz
<p>Motiváció, ráhangolódás, előzetes ismeretek aktiválása</p>	<p>Játék: Gólya viszi a fiát Válasszuk ki lehetőség szerint a két legerősebb fiút a csoportból. Kérjük meg őket, hogy úgy fogják meg egymás kezét, hogy keresztben fogva, jó erősen tartsák egymás csuklóját. Egy önként jelentkező (lehetőleg vékony és könnyű) gyermeket vigyenek el a teremben ilyen módon egy meghatározott pontig. Ha nehezíteni akarjuk a feladatot, akár kisebb akadálypályát is berendezhetünk a teremben. Illetve akár szituációt is kitalálhatunk háttértörténetként Pl. az tanuló elesett, és hogy ne terhelje a lábát, segíteni kell neki eljutni az ablaktól az ajtóig, stb.</p> <p>Akár többen is kipróbálhatják ezt a játékot. Ha lehet, mindenkinek adjunk feladatot: (pl. elpakolni az útból, hogy minél könnyebben eljussanak a kijáratig). A játék után beszéljük meg, hogy kinek milyen érzés volt segíteni, részt venni a folyamatban, ill. hagyni, hogy neki segítsenek. A beszélgetést ne hagyjuk el, hiszen a történethez kiváló átvezetést ad!</p>	<p>Mivel a gyermekek ezt a játékot ma már nem igazán játsszák, ezért meg kell nekik tanítani, hogyan vigyék úgy egymást, hogy senki ne sérüljön. Figyeljünk különösen oda, hogy ne erőltessék túl magukat a gyermekek! (Hajlamosak rá!)</p> <p>Ha még abszolút nem ismerik az irgalmas samaritánus történetét a gyerekek, akkor a TKEI 118. és TKGY 112. oldalán található kép alapján beszélgessenek arról a történet előtt, hogy mi történhetett ott, és vajon ki mit csinál a képen.</p>
<p>Feldolgozási javaslat</p>	<p>Történetmondás vázlat:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Jézust kérdezik arról, hogy kit kell szeretni (ki a felebarát). • Jézus egy példát mond rá: egy férfi úton van Jerikó és Jeruzsálem között. Megtámadják, mindenét elveszik. • A pap és a lévita elmegy mellette, samaritánus segít. Fogadóba viszi. • Jézus visszakérdez: ki volt a felebarátja a rablók kezébe esett embernek? • Jézus felszólít: „Te is hasonlóképpen cselekedj!” • Mai lehetőségek a felebaráti szeretetre. <p>Kapcsolódó feladat: 1-3. feladatok</p> <p>Az 1. feladat lehetőséget ad a történetről való beszélgetésre és a még tisztázatlan pontok közös tisztázására. Ehhez kapcsolódóan taníthatjuk meg az éneket is. A 2. feladattal a tanulók közösen tanácskozhatnak arról, hogy mit jelent az irgalmasság – a történet alapján.</p>	<p>Történetmondás közben fogalmi magyarázat: samaritánus, lévita, Jeruzsálem és Jerikó közötti út veszélyessége, felebarát.</p> <p>Drámapedagógiával jól el is játszható ez a szituáció.</p> <p>22. lecke 1. feladat egyénileg, a 2-3. feladat csoportban vagy párokban.</p>

	A 3. feladat pedig mai élethelyzeteket ábrázolnak. Minden szituációt beszéljen is meg a csoport közösen: ki mit tenne – nem tenne a helyzetben, ill. mit éreznének közben.	
Házi feladat	Házi feladat összeállításához használjuk az RPI Digitális Feladatbankot, ahol akár otthon, számítógépen is megoldható, vagy nyomtatható feladatsorokat állíthatunk össze. http://rpi-feladatbank.reformatus.hu	
Énekjavaslat	Ment egy ember	TKEI és TKGY 18. éneke

TOVÁBBI ÖTLETEK

1. Képelemzési és szövegelemzési módszertani segédlet

TKEI 118-119. o. és TKGY 112-113. o.

A képen látható:

Kétoldalas tematikus kép. A helyszín: sűrű erdő, utak-keresztút, épület a kép bal oldalán. Látjuk a megsebesített, megvert beteg embert, amint egy másik segítséget nyújt neki. Épp kötözi, mellette korszók. Az egyik úton látjuk, hogy valaki futólépésben – szinte menekülve – a helyszínről távozik, a másik úton szintén megy valaki bottal a kezében, vissza-visszatekintve a bajbajutottra és segítőjére. A kép dinamikus és intenzív.

Instrukció a képolvasáshoz és a kapcsolódó szöveg elemzéséhez

- A bal oldali kép középpontjában lévő jelenetet figyeljétek meg! Mi történik? Mi lehetett az előzménye? Mi a következmény?
- Kik és miért futnak el a helyszínről? Miért nem segítettek a bajba jutott emberen?
- Mit gondoltok ki az, aki segített a bajba jutott emberen? Miért segített? Mit érzett?

Olvassátok el Jézus tanítását az irgalmas samaritánusról!

Kik azok a samaritánusok? Olvassátok el a Tudod-e? – részt!

- Miért támadták meg a rablók azt az embert?
- Mi a véleményed a rablókról?
- Kik segíthettek volna a sérült embernek? Keressétek meg a képen a papot és a templomszolgát! Miért futottak el?
- A samaritánus miért segített?
- Mit jelent, ha valaki irgalmas?
- Hogy gondoskodott, segített a sérült embernek az irgalmas samaritánus?
- A történet végén mit kérdezett Jézus az öt hallgatóktól?
- Mit jelent az irgalom kifejezés? Szerinted az alábbi kifejezések közül melyiket választanád magyarázatképpen?

Szánakozás, sajnálat, könyörület, együttérzés, szánalom, részvét

Beszélgetéspontok az aranymondáshoz:

Aranymondás:

„Menj el, te is hasonlóképpen cselekedj!”

- Képzeld el, hogy a szüleiddel kirándulni mentek, találok egy gyerekkel, aki eltévedt. Mit fogtok tenni? Mit fogtok cselekedni?
- Ha látod, hogy édesanyádnak nagyon sok a munkája, fáradt, ha igazán irgalmas vagy, mit fogsz tenni?
- Az osztálytársad sírdogál, mert nem érti a matematika példát. Ha hasonlóan akarsz cselekedni, mint a samaritánus, mit mondasz neki?

2. Játék: Sebesült katona

Ha túlnyomórészt fiúcsoportról van szó, akkor a gyerekekkel (akár motivációként is) eljátszhatunk egy helyzetgyakorlatot. Itt egy katonai csapatot jelenítünk meg, ahol a katonák a sebesült társukat szeretnék megmenteni és kivinni a „front területéről”. Akár nehezíthetjük is a játékot azzal, hogy sok gyermek esetén a régi számháború játék mintájára az „ellenséges fél” leolvashatja a számukat, és akkor még több „sebesültjük” lehet. Vigyázzunk arra, hogy ne vigye el teljesen az órát a játék, és mindenképpen segítsünk a gyerekeknek kikerülni a harci szerepből és visszakerülni a csoport normál közegébe!

3. Képes szótár

A történet alapján, a közös beszélgetések vagy a mai élethelyzetek alapján készítsenek el a tanulók egy képes szótárt a tanult új kifejezésekről: irgalom, felebarát. Ezek a rajzok akár segítséget is jelenthetnek a további közös gondolkodásban. A képkészítés akár házi feladatként is adható, amit a következő órára hozzanak magukkal a gyerekek. Ebben az esetben ne felejtjük el az elkészített alkotásokat a következő óra anyagába beépíteni!

4. Feldolgozás: Jellemzés

A történet elmélyítéseként kérjük meg a gyerekeket, hogy jellemezzék a szereplőket: samaritánus, pap, lévita. Segítsünk nekik itt belső tulajdonságokat keresni – de figyeljünk oda arra, hogy ne legyen lebecsmérlő és csúnya az általuk használt egyetlen kifejezés sem!

5. Beszélgetés: Kifogások

Beszélgessünk a gyerekekkel arról, hogy ki, mikor és miért keres kifogásokat, amikor el kell végezni valamit. Bár a másik szempontjának megértése még nem könnyű a számukra, de egy-egy helyzetnél beszélgethetünk arról is, hogy vajon mit érezhet a másik, amikor ezt a kifogást hallja. (Akár el is játszhatunk egy-egy ilyen helyzetet.) Tipikus kifogások:

- Muszáj?
- Nem akarom megtenni.
- Nincs kedvem hozzá.
- Most olyan fáradt vagyok...
- Majd később megcsinálom.
- Majd ő megcsinálja...

Itt mindenképpen beszéljünk arról a gyerekekkel, hogy különbség van a között, ha valaki tényleg nem tudja megtenni a tőle kért dolgot, vagy valóban nagyon fáradt, és különbség a között, ha csak nincs kedve (lusta, stb.) hozzá.

6. A témához felhasználható énekek:

Református Énekeskönyv: 25. zsolt.3. verse: Emlékezzél jóvoltodból

Református Énekeskönyv: 434. dics. 3. verse: Sebzett szívünk

Református Énekeskönyv: 395. dics. 2. verse: Szeretben összeforrv

Munkáltató tankönyv 18. éneke: Ment egy ember

Dicsérvétek az Urat: 90. Tehozzád emelem

Dicsérvétek az Urat: 156. Mi segítségünk – kánon (+JJ)

